

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

76. An quando aliquis solus se polluit tangendo aliquem professum, vel in
Sacris constituto, teneatr explicare hanc circumstantiam? Ex p. 1. tr. 7. res.
53.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

fit invalidum: nam quod Professio in Religione ante illos annos vim non habet; oritur ex constitutione Ecclesie, qualis nulla est in presenti casu. Idem ostenditur quoad posterius, quia Tridentinum sess. 25. cap. 15. de Regularibus? solum agit de professione in Religione, quam annullat. Existimo ergo, quod licet ea sit iusta causa dispensandi, immo iuxta probabilem sententiam tale votum possit irritari etiam post annos pubertatis ab eis, quorum cura suberat is, qui intra annos pubertatis fuit ordinatus; ipsum tamen votum non fit eo ipso irritum. Et ita hanc sententiam tenet Castrus Palaus, tom. 4. tractat. 27. punct. 17. num. 10. & Jo. Præpositus in 3. part. quest. unica, de Sacram. Ord. dub. 20. num. 199. Nota tamen, quod si nata pubertate, Ordinem susceptum exercueris, aut alia via approbaveris obligatus esses ad castitatem servandam, & resistere non potes; vti notarunt Sanchez, Coninch, & alij locis allegatis.

9. Quæro tertio: An inuincibiliter ignorans votum cœlibatus implicitum contineri in receptione Ordinis Sacri; teneatur seruare continentiam, si sciens, & prudens sacrum Ordinem recipiat? Sanchez lib. 7. de Matrimon. disp. 27. num. 11. affirmat. Sed contrarium videtur verius. Sequitur ex dictis, cum obligatio voti non possit inueniri, nisi verum votum intercedat: illud autem non potest inueniri, vbi nullum est voluntarium: voluntarium verò esse non potest respectu eius, quod inuincibiliter ignoratur. Et ita hanc sententiam tenet Ioannes Præpositus, vbi supra num. 200. & 201. qui respondet ad omnia argumenta Sanchez. Sed in hac difficultate differunt Palaus loco citato num. 11. cum Coninch, disput. 20. dub. 14. num. 145. Qui bene aduertit, quod hic casus vix in Ecclesia Latina locum habere potest, cum omnes ante collationem Ordinis Sacrorum moueantur ab Episcopo de obligatione castitatis seruandæ.

10. Et tandem quæro quartò: quid dicendum, sit cum metu cadente in constantem virum Ordinem susceperis: an tenearis seruare continentiam? In presenti difficultate, præter eos, qui vniuersim censent vota graui metu facta, seu cum metu cadente in constantem virum, esse nulla iure naturæ; aliqui censent tale votum iure positio esse irritum, & ptoinde initiationum Sacris Ordinibus ex tali metu non obligari ad continentiam: ita Sanchez disp. 29. n. 5. vbi plurimos citat, & lib. 4. in Decalogum cap. 4. n. 12. Lessius cap. 40. dubit. 3. num. 18 & alij. Et ita docet Præpositus vbi supra, num. 202. Et idem Palaus, loco citato, num. 13. probat nullum votum metu factum iure naturæ irritum esse: iure verò positio sola ea vota, quæ statum Religiosum constituunt, tamen si irritanda veniant. Quo posito, si cum Ordines suscepisti, expressè non contradixeris obligationi seruandæ castitatis; teneas eam seruare, tum ex voto, tum ex lege. Sed probata coactione, credo facillè Ecclesiam tibi prædictam obligationem remissuram. Sed circa omnia supradicta, ne deseras etiam recognoscere doctissimum Granadum in 3. part. D. Thoma, contr. 9. tract. 4. disp. 1. sect. 1. & seqq.

RESOL. LXXV.

An Religiosus professus, qui emittit votum de non committenda mollitie, vel fornicatione teneatur, explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem: & idem queritur, de Sacerdote, vel Sacris Ordinibus initiato? Ex part. 1. tr. 7. Ref. 9.

1. Respondeo negatiuè; nempe non teneri declarare in confessione se hac de re post vo-

tum professionis aut sacrorum Ordinum, speciale votum emisisse: quia per votum solemne castitatis in professione emillum, & dum sacros Ordines susceperis, ad id ipsum tenebatur; & multiplicatio nota votorum nullam etiam addit circumstantiam aggrauantem; nec se obligauit de nouo, sed veterem obligationem cum illo voto confirmauit: sicut, qui sæpe promitteret aliquam rem cum iuramento, vel publicas scripturas de illa efficeret. Et ita docet Fagundez de Precept. Eccles. tract. 2. lib. 4. cap. 3. num. 11. qui citat Sanch. & Llamas. Et idem Filiuc. tom. 2. tract. 30. cap. 7. num. 26. asseruit: aliquem habentem votum solemne, & simplex, non teneri vtrumque exprimere: quia votum solemne, & simplex differunt tantum accidentaliter, & non est circumstantia in confessione aperienda.

38. §. Itaque. Prope hoc. à veris. Vnde ex his quibus illa differ ab ista questione quia in illa additum est iuramentu voto, &c.

RESOL. LXXVI.

An quando aliquis solus se polluit tangendo aliquem professum, vel in Sacris constitutum, teneatur explicare hanc circumstantiam? Ex part. 1. tractat. 7. Resolut. 53.

1. Negatiuè respondet Llamas in sum. p. 3. c. 8. §. 16. vbi sic asserit: [Quando sola mollities committitur tactibus Professi, vel in Sacris constituti, si patiens est secularis, non tenetur amplius dicere, nisi: Passus sum voluntariè pollui tactibus alienis. Neque in sacris constitutus, vel Professus amplius tenetur dicere, nisi, tangens impudicè, alium pollui. Et si non sit cognitus, non tenetur explicare. Et sum in sacris, vel Professus, aut Professa Religionem, nisi illi etiam accidat voluntaria pollutio, vt de se liquet, qui sacra persona non est in tali casu violata.] Ita Llamas, sed an probabiliter, iudicent viri docti: nam oppositam sententiam existimo veram.

Sup. hoc in Ref. seq. & in 17. tr. 1. Ref. 242. §. Non deseram.

RESOL. LXXVII.

An Regularis, vel Monialis, vel aliquis in Sacris Ordinibus constitutus, si sacralarem polluit, committat sacrilegium? Et an patiens in prædicto casu pollutionem, circumstantiam personarum teneatur aperire? Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. Resol. 66. alias 65.

1. Pro negatiua sententia adduxit alibi Llamas primum Auctorem huius sententiæ: postea adduxi Nicolaum Misciscensem Dominicanum: & Ioannem Caramuelem Cisterciensem: nunc assero eandem sententiam docere Iacobum de Grassis Benedictinum, de casibus reseruat. lib. 3. cap. 8. num. 39. cui nouissimè adde Patrem Gesualdum Cappucinum in Theolog. moral. tom. 1. tractat. 27. cap. 10. num. 16. vbi sic asserit: Sequitur, quod quando sola mollities committitur tactibus professi, siue alicuius in Sacris Ordinibus constituti, si patiens esset secularis, non tenetur amplius dicere in confessione, nisi passus sum voluntariè pollui tactibus alienis; neque Religiosus amplius tenetur dicere, nisi causam tangens impudicè alium pollui, & si non sit cognitus, non tenetur explicare: ego sum in sacris, siue Religiosus, nisi etiam illi accidat voluntaria pollutio consummata. Et ratio huius est, quia persona sacra non est in tali casu violata contra votum Castitatis. Hæc Gesualdus.

Alibi in Ref. præterita, & in alia eius anco.

2. Sed profusus hanc sententiam reiiciendam esse puto. Et ego illam alibi improbaui; & me citato, improbat Trullench vbi infra, & etiam, me citato, sapien-